

Hãy trả lời tôi

Tác Giả: H Th Bích Kh ng
Thứ Sáu, 16 Tháng 4 Năm 2010 08:21

Lời mở đầu của nhà văn C ng Sơn Việt Nam từng phát động các nhà văn từ 30-4-1975 ngày “Giới phóng miền Nam”!!!...

Tôi muốn lấy đầu để bài hát “Hãy trả lời tôi” để làm chủ đề của bài viết này. Đây là bài hát tôi thường nghe và muốn cho người dân quanh tôi cùng nghe trên trang để thi. Bởi cho đến nay chiến tranh kết thúc đã 35 năm mà người dân Việt Nam vẫn mò mẫm mãi chiến tranh thây thây, hạnh phúc và tự do dân chủ đâu có, mà chiến tranh vẫn còn công và đức tài cai trị !!!

Người dân Việt Nam nhìn nhận thế nào về cuộc chiến tranh đã chấm dứt 35 năm qua. Một cuộc chiến tranh như nhiều người đã nhận xét là: “Cuộc chiến này đã xáo trộn”. Đây là cuộc chiến gây thảm họa đau thương cho nhân dân cả hai miền Nam Bắc. Dù ai phân tích cuộc chiến theo bất kỳ cách nào; thì thực chất cuộc chiến từ 1954 đến năm 1975 tại Việt Nam là cuộc chiến xảy ra giữa người Việt cả hai miền Nam Bắc.

Đối với người dân miền Nam thì đây là cuộc chiến để bảo vệ tự do và quyền sống, xâm lược của C ng Sơn; đối với người dân miền Bắc thì lại cho rằng mình đang tham gia vào một cuộc chiến giữa giới phóng miền Nam anh em ra khỏi sự xâm lược của Đ Quốc!!!...

Vì thế cả hai miền Bắc, Nam bên nào cũng cho mình đang nằm ở phía, chính nghĩa!!!

Ngày nay nhìn lại cuộc chiến tranh, nhiều người lính cả hai miền, cũng như nhiều người dân Việt Nam đã hiểu, nhìn nhận ra được sự phi lý cùng cực của nó. Như nhiều nhà báo đã viết: “Cuộc chiến huynh đệ tương tàn”, “nội da xáo trộn”. Máu người Việt Nam đã đổ ra trên quê hương Tự Quốc mình một cách oan uổng, đau thương. Cho đến nay nhiều người dân Việt Nam hiểu được rằng, cuộc chiến không phải là sự mong muốn của dân tộc Việt Nam, mà thực chất là cuộc chiến tranh bành trướng của C ng Sơn Quốc Tự với ý đồ nhuốc nhọ toàn thế giới mà trong đó có các nước khu vực Đông Nam Á.

Những người C ng Sơn Việt Nam đứng đầu là HCM; người đã từng tuyên bố: “Tôi theo Đ ng C ng Sơn khi học nhà chủ nghĩa C ng Sơn”. Họ ra sức tuyên truyền cho nhân dân về chủ nghĩa T Bản chủ toàn là sự xua xa, đức ác và bóc lột nhân dân từ hai miền cả thời điểm Phong Kiến, “Chủ Nghĩa T Bản đang từ bỏ chủ nghĩa; Chủ Nghĩa C ng Sơn sẽ đưa người dân tới một Thiên Đàng trên mặt đất, còn người có đức của cuộc sống làm theo năng lực hưởng theo nhu cầu; sẽ không còn người bóc lột người, không còn giai cấp, mọi người bình đẳng vv...v.v”.

Thực tế người dân Việt Nam đã phải trải qua thời gian dài làm nô lệ, thuộc địa cho thực dân Phong Kiến, nên ai cũng mong muốn đất nước mình có đức lập tự do, tự nhúng suy nghĩ đến thu nhập đó mà người dân Bắc Việt không hề nhận biết được cuộc sống của nhân dân miền Nam; họ tiến vào Nam theo lời kêu gọi của Đ ng C ng Sơn là: “Cứu nhân dân miền Nam thoát khỏi sự cai trị của Đ Quốc M”, một đất nước đang đi theo chủ nghĩa T Bản. Đ ng C ng Sơn Việt Nam đã biến nhân dân Bắc thành tay sai không đi u ki cho C ng Sơn Quốc Tự, vì họ quá tin tưởng vào Hồ Chí Minh; người đã được Đ ng C ng Sơn bằng mọi cách biến thành con người bình thường trở thành thần thánh kẻ để thi hành chính trị. Trong khi trên thực tế, HCM chính là tay sai của Quốc Tự C ng Sơn, đã mang chủ nghĩa này về làm hậu thuẫn.

Còn miền Nam thì nhân dân đang đổ về sông trong một chế độ tự do, phần lớn họ bỏ lòng vui cuộc sống của họ ngày đó. Vì vậy họ cũng sống quy tập đến lên bỏ vui cuộc sống của mình cũng như là bỏ vui lãnh thổ. Người dân Việt Nam có hai miền Bắc - Nam sống sàng chiến đấu hy sinh, họ hiên ngang – bất khuất vì cho rằng phần chính nghĩa thuộc về mình. Nhân dân miền Bắc sống sàng hy sinh để toàn thể dân tộc Việt Nam được lập, được dựng nên họ có nghĩa Công Sơn một chế độ nghĩa hoang tàn ng mà nay thế kỷ này quy tập Châu Âu đã cho nó là chế độ nghĩa chế độ nhân loại. Người lính, người dân hai miền, tất cả những người đã hy sinh, cũng như các thế hệ dân đều tự hào hãnh diện vì đã hy sinh xương máu cho sự tồn vong của đất nước. Quan niệm, cách hiểu của người dân bộ phận nhà lãnh đạo công sống dựng nên.

Kết quả là hàng triệu người Việt Nam có hai miền phải chết oan uổng cho mục tiêu của Công Sơn Quốc T. Một nước Việt Nam trở thành tan hoang, tiêu diệt và xác, nhà của nhân dân đổ vỡ, người Việt Nam hai miền nhìn nhau với sự hận thù.

Tôi còn nhớ! Lúc tôi còn rất bé; hồi đó của tôi chỉ nhớ với chiến tranh là những ngày tiếng máy gầm rú bay lơ lửng trên bầu trời, những tiếng bom nổ xa gần đâu đó. Những lúc có tiếng máy bay thì cả làng tôi tụ gia đình trẻ con vào xem qua những đường hào. Có một lần nhớ thì thấy những bộ mặt tôi hát những âm thanh từ một con cái của mình để xuống những đường hào để đào sống ngay trong nhà để ra vào để vào hầm. Khi tiếng bom đã im, các gia đình trong làng, nhà nào nhà nấy lại tìm kiếm, kiểm tra lại các thành viên trong gia đình mình. Có lần máy bay thả bom, khi tiếng máy bay vừa ngừng, nhìn quanh không thấy chỗ tôi đâu, mà tôi chạy ra để tìm kiếm vì chỗ đi học của tôi. Tôi còn nhớ mà tôi đã khóc lớn đi khi nhớ được chỉ có mũ rơm, chiếc mũ mà những người dân trong chiến tranh ai cũng có. Tôi nghĩ là của chị gái tôi bỏ chết. Bà dùng bàn tay bế để tìm chỗ tôi cho đến khi mất là ngất là bên hầm bom, vì nghĩ rằng con mình đã bỏ chết chìm trong đất. Khi chỗ tôi thoát chết trở về nhà, thì mọi người bỏ đi tìm mẹ tôi; thấy mẹ tôi ngất là bên hầm bom. Sự thật đó của những người dân Miền An chúng tôi chỉ là những người ngoài vĩ tuyến 17, không thuộc địa bàn chiến tranh. Lúc này những người dân miền Bắc được Công Sơn tấn công họ kích động gia tăng mối căm thù Miền, Miền. Lúc này tôi còn nhớ nên không hiểu nhiều, chỉ biết trên khắp quê hương đâu đâu cũng căng dây những khu hiu kêu gọi mọi người hãy vì miền Nam thân yêu. Trong tâm hồn tôi có của tôi thì “Đường” là tuyệt vời, HCM là câu tinh của dân tộc, chế độ nghĩa sống là chân lý.vv...vv Tôi chỉ mong mình thật sự đã lớn để được góp sức mình tham gia vào cuộc chiến đấu “giải phóng miền Nam”!!!

Tôi không thể quên ngày 30-4-1975, khi đất nước được “giải phóng”. Tất cả mọi người, mọi người trên miền Bắc đều háo hức ăn mừng chiến công trong những hy sinh mất mát, nỗi mất và niềm vui. Tôi, một đứa trẻ ngây thơ, khi đó đã từng thấy mẹ và cô giáo: “Chị đánh hát giải phóng lên con không được đi bỏ đi để được trở thành anh hùng, được hy sinh cho nước Việt thân yêu. “. Bởi tất cả các trẻ em họ có miền Bắc thì bây giờ đều rao giảng giải phóng đất nước ngấm ngấm anh dũng dám xả thân vì đất nước, mọi người dân Việt Nam phải biết hy sinh cho công cuộc giải phóng Miền Nam thế này thế kia vv...vv

Trước những thế của tôi; Mẹ tôi đã ôm hôn tôi trong nỗi mất và giải thích rằng: “Chiến tranh chấm dứt rồi không ai còn phải chết vì chiến tranh, giải phóng cho đất nước là họ giải làm việc gì. Sau này con cũng sẽ trở thành anh hùng những mà là anh hùng trong lao động đem đất nước tiến lên giàu đẹp mọi người được vui vẻ sum vầy hạnh phúc vì có cơm no áo ấm, p,

ch không phải là anh hùng để giết hại nhau giữa người và người”.

Tôi đâu biết được ngày mà tôi và nhiều người dân khác tại miền Bắc đang vui mừng chiến thắng, thì tại miền Nam thân yêu của tôi có bao nhiêu người phải chết oan uổng, có bao nhiêu gia đình phải chia ly, tan nát... Và còn nữa; có không biết bao nhiêu người phải làm mồi cho cá mập trên đường vượt biển đi tìm tự do. Không biết bao nhiêu người vợ, người mẹ, người con tại miền Bắc trông ngóng chờ ngóng thấy người thân trở về trong nỗi đau thương vô tận...vv...

Cho đến bây giờ đất nước Việt Nam đã thắng nhất được 35 năm, đảng Cộng Sản đã đoạt được mọi quyền lực theo ý muốn thì nhân dân Việt Nam đã đạt được gì??? Đảng Cộng Sản đã tôn thờ ng lĩnh đất nước. Nhân dân Việt Nam đã đón nhận được những gì khi đất nước thắng nhất??? Được lập thành nhất, nhất ng tự do, ấm no, hạnh phúc ở đâu??? Những điều này nó chỉ tồn tại trên lời nói, sách vở và báo chí của họ.

Có phải chăng chế độ nghĩa Cộng Sản vẫn còn là nỗi ám ảnh đối với dân Việt Nam hôm nay rằng sao có một Thiên Đàng trên mặt đất thông qua chế độ nghĩa Cộng Sản? Cộng Sản trên lý thuyết nào khi mà chế độ chênh lệch giàu nghèo giữa nhà cầm quyền với nhân dân, giữa nông thôn thành thị càng ngày càng lớn??? Những kho tàng sản phẩm không nằm trong tay những lãnh đạo Cộng Sản??? Đảng Cộng Sản sở trên lý thuyết nào trước nhân dân Việt Nam và toàn thế giới với Hoàng Sa, Trường Sa, Biển Đông, Tây Nguyên và biên giới phía Bắc? Cộng Sản trên lý thuyết nào với những tôn giáo, giáo hội bất chấp đoán, những người dân bị đánh đập??? Có phải chăng cộng Sản vì muốn xây dựng một Thiên đàng trên mặt đất nên bắt buộc phải tìm mọi cách để triệt tiêu tất cả các tôn giáo đang có mặt tại Việt Nam (chưa kể quá trình doanh nghiệp làm những chuyện xấu xa??? Biết bao nhiêu người dân mất nhà mất đất, mất người thân, mất quyền căn bản và có cả con người phải vác đất khiêng vác đến đâu đâu? Cộng Sản đã làm được những gì???)

Cho đến bây giờ tôi hiểu tại sao mọi người các chế độ tôi đi thi vào Đảng đều bị loại tôi chỉ không cho vào. Phải chăng làm việc của một cán bộ Đảng Viên Cộng Sản, mà đã chiến đấu kiên trì đau khổ dày vò trong lòng chế độ mình, một người sinh ra trong một gia đình trí thức, giàu có bị nhà cầm quyền triệt tiêu theo chế độ: ”Trí, phú, địa, hào đào tuyền gốc tre cội n” gia đình họ bị cho vào hố đất trong hàng ngũ đảng Cộng Sản để thoát khỏi nhm duy trì nòi giống. Cả bố và anh trai của bố chế độ bà đều là cán bộ Cộng Sản, họ được t năm 1930-1931, ngay từ ngày được mẹ khai sinh. Những chính anh của bố chế độ bà là Hồ Duy Vinh bị những người bất chấp sống giết hại năm 1954. Bố của chế độ bà là Hồ Duy Đệ cùng người cháu trai con ông Vinh là Hồ Duy Hải phải bỏ trốn vì chế độ Cộng Sản. Khi có chế độ ”minh oan” thì Ông Đệ đã trở về. Cho đến nay thì ông Hồ Duy Hải (con ông Vinh, người bất chấp sống giết hại) vẫn bị một tích sống chết thế nào đến nay không ai hay, cả họ tộc tôi cũng công tìm kiếm vẫn không tìm ra. Trong thời gian làm việc cho Cộng Sản tại Hà Nội chế độ bà (bố tôi) nhìn thấy anh trai những kẻ phải đi được mấy tiếng ”Anh Hải ơi...!” hình như bác tôi sẽ nên không trả lời mà nhìn thấy em mình bị bắt đi bắt tích; cũng từ đó tại nay bác tôi bắt vô âm tín. Có lẽ bác tôi lúc đó chế độ bà tôi là một ”Cộng Sản” sống bắt nạt ông cho cộng Sản giết hại. Nên không dám trả lời mà nhìn thấy n???)

Tôi còn nhớ khi gặp người tại một học kinh thánh, một số Nguyễn Trung Tôn có trích một câu kinh thánh để mọi người suy ngẫm và lúc này tôi muốn trích câu kinh thánh này làm lời

Hãy trở lại tôi

Tác Giả: H Th Bích Kh ng
Thứ Sáu, 16 Tháng 4 Năm 2010 08:21

nh n nh ng i dân Vi t Nam, đ c bi t là nh ng ng i c ng s n:

“Có m t con đ ng m i trông t ng chính đ o, nh ng cu i n o c a nó là s ch t” – Kinh thánh
Châm ngôn 14:12

Có ph i chẳng tôi cũng nh nhi u ng i dân khác đã l m t ng Ch nghĩa C ng S n là chính đ o? Có ch c ch n r ng k t c c c a ch nghĩa C ng S n là di t vong??? Không c n gi i thích nhi u, chúng ta c nhìn vào s phát tri n m nh m c a ch nghĩa này vào đ u th k 20 và s tan v c a nó t i Đông Âu vào cu i th k đó thì chúng ta có ngay câu tr l i!!! Đ ng C ng S n Vi t Nam ph i tr l i dân t c Vi t Nam ngay l p t c, mà hành đ ng nên làm nh t đ chu c nh ng sai l m trong quá kh là ngay lúc này, hãy tr l i quy n lãnh đ o đ t n c Vi t Nam cho ng i dân Vi t Nam đ m i ng i cùng nhau đ a đ t n c thoát kh i nguy c tr thành thu c đ a c a Trung C ng, m t lữ “Sa Tan trá hình C ng s n”. Hãy tr l i ngay l p t c cho ng i dân Vi t Nam nh ng quy n v n có c a h ! Th ngay nh ng ng i yêu n c đang b tù đ y đ h góp s c vào công cu c c u nguy dân t c!!!

Đ c Chúa Tr i s cho quý v có c h i ăn năn nên hãy ăn năn khi còn c h i !!!

Tôi xin m n l i bài hát “Hãy trở lại tôi” đ làm l i k t cho bài vi t này!

Hãy trở lại tôi

Này lữ c p n c ng i gi i phóng cho ai

Ng i nói t do sao ta b tù đ y

Ng i nói m no sao ta b đói rét

Ng i nói h nh phúc sao ta b kh đau

Là k nói đ i sao l i b t ta đi

Đoàn k t toàn dân sao ng i gây h n thù

Đ c đ ng đ c tôn sao ng i g i dân ch

Ng i nói công lý nh ng l i ch i lu t r ng

M t l n không tin, trăm l n không tin

V n l n không tin ng i i

M t l n nói đ i, trăm l n nói đ i

V n l n cũng th mà thôi

Hãy trả lời tôi

Tác Giả: H Th Bích Kh&# ng
Thứ Sáu, 16 Tháng 4 Năm 2010 08:21

Làm sao ta quên đ&# c, làm sao ta quên đ&# c

Nh&# ng l&# i tráo tr&# tr&# n tru, nh&# ng l&# i trót l&# i đ&# u môi

Đ&# nh cao trí tu&# s&# n sinh ra ng&# i

Này k&# l&#c l&# u ng&# i đ&# i tr&# ng thay đen

Ng&# i mu&# n loài giun ch&# t h&# t hay làm ng&# i

và b&# t toàn dân tr&# thành ng&# i câm đ&# c

Vì m&# t t&# do nên li&# u ch&# t ra đi

Vì m&# t t&# do nên li&# u ch&# t ra đi.